

ASSERTIONES
EX UNIVERSA

DOGMATICO · HISTORICO · SCHOLASTICA

THEOLOGIA,

QUAS

IN CELEBERRIMO, & ANTIQUIS-
SIMO MONASTERIO B. V. M.

AD FONTES,

Sac. & ab Orig. Exempt. Ord.

CISTERCIENSIS

Anno Reparatae Salutis MDCCLXXVII.

Mense Septembri Die 1777

PUBLICIS CONATIBUS DEFENDENDAS
SUSCEPERUNT

R. R. AC DOCT. D. P. LEOPOLDUS
PREKERFELD,

R. R. AC DOCT. D. P. NIVARDUS JAN-
TSCHIGI,

R. R. AC DOCT. D. F. AUGUSTINUS
SLUGA,

P R Æ S I D E

A. R. R. AC DOCT. D. P.

AUGUSTINO DOMANKO,

EJUSDEM S. ORD. CELEBERR. & ANTI-
QUISS. MONASTERII VICTORIENSIS
PROFESSO,

nec non

THEOLOGICÆ PROFESSORE.

CUM GRATIOSISSIMO SUPERIO-
RUM PLACITO.

IN=030002889

I.

Existit in natura unus entium univer-
 forum immediata virtute Creator
DEUS, II. Cum perfectionum abyſſu,
 ſcientiæ, ac providentiæ plenitudine ſin-
 gula ſapientiſſime moderans; III. Pro-
 pria ſimul, ac ſincera voluntate antece-
 dente omnes prorſus homines; conſe-
 quente autem ſolos gratuita miſericordia
 efficaciter electos, & ante abſolutam
 meritorum præviſionem prædeſtinatos
 ſalvari paratus IV. Qui nullum abſque
 præviſis demeritis poſitive unquam re-
 probare intendit. V. Auguſtiſſimum **SS.**
TRIADOS myſterium ſacris paginis re-
 velatum, genuinis, Joannis I. Epistol.
 cap. 7. Symboli Athanaſiani, & hymni
 Ambroſii Auguſtiniani documentis pro-
 pugnatum, non minus VI. Ac Verbi
 * 2 divi-

divinitatem, ejusque cum PATRE consubstantialitatem, Synodo Nicænæ (haud dissentiente Liberio P. M.) pro fidei testifera HOMOUSION authoritative divulganti firmiter confisi, ea promptitudine credimus, VII. Qua SPIRITUM SANCTUM verum DEUM, personam per se subsistentem a PATRE, ac FILIO quidem distinctam, utrique tamen in natura cœqualem, & ab utroque unico simul principio spirativo procedentem, cum processionibus realibus, atque in concreto acceptis relationibus, contra omnis generis errores fide tuemur. VIII. Operibus DEI extrinsecis immateriales, natura immortales, libertate, gratiæque adjutorio impertitos accensemus Angelos; quorum quidam conversione in DEUM beatitudinem æternam consecuti, ad legationis, & custodiæ ministeria deputantur, IX. Quidam e converso, licet vi creationis, ac naturæ conditæ integerimi, propriæ voluntatis libertate delinquendo pœnam damni, & sensus igne inferni, prout divinæ instrumentum est justitiæ, utramque æternam sibi adsciverunt. X. Ordinatis porro mirabiliter sex die-

dierum intervallo universi hujus cunctis; omnium hominum primos Protoparentes Adam videlicet, & Hevam blasmatos spirituali, immortalique anima vivificatos, cum innocentiae integritate, gratiae simul auxilio liberi arbitrii indifferentiam prorsus non impediante constitutos adfirmamus. XI. Quorum cum posteris omnibus Salutis authorem, Messiam nimirum in lege, ac Prophetarum testimoniis promissum adversus Judaeorum pervicaciam, tum ex Jacobi Gen. c. 49. vaticinio, tum ex Danielis c. 2. & 9. prophetia in computum ductis ab Artaxerxe Longimano 70. hebdomadis jam plura ante saecula venisse evincimus, XII. Cui corpus reale, consubstantiallemque nobis carnem e Beata Virgine sumptam: animam simul intelligendi, volendique facultate praeditam; duplicem itaque (controversiis relicto Honorii I. P. M. de Monothelismo problemate) voluntatis actum vindicantes, XIII. In eo etiam solo, utpote secunda SS. TRINITATIS persona, consubstantialem cum natura humana unionem; manente tamen persona Verbi, unico, ac eodem

DEI, & hominis Filio, ex B. M. intermerata semper Virgine nato, duas post unionem distinctas, inconfusas, impermixtas esse naturas conformiter dogmati Catholico propugnamus: XIV. Huic exactissime adimpletis omnibus Redemptoris simul, ac Mediatoris operibus, & si fidem quovis tempore necessitate medii necessariam, & absolutam Latriæ adorationem ex fide debitam devinciamus, XV. Exhibito attamen B. V. M. Angelis, Sanctisve cultu, eorum invocatione, reliquiarum veneratione, atque festorum ab Ecclesia institutorum celebratione, de gloria Mediatoris quidquam derogari minime concedimus. XVI. Mediantibus etenim Christi meritis homini virtutibus supernaturalibus exercendis sane impari, ad omnes actus salutare, initium, & progressum fidei, tam ex parte intellectus, quam voluntatis gratiæ actuales absolutæ necessariæ gratuito conferuntur; XVII. Quarum altera sufficiens, omnibus, contra *Jansenium*, præcepta DEI observare conantibus, & volentibus justis, dari quidem solita; sed solitariam, & ab actu sejunctam meritorie

rie operandi potentiam suscitare duntaxat apta XVIII. Altera independentem a præviso contingente voluntatis consensu, aut externa circumstantiarum congruitate ad SS. Augustini, & Thomæ mentem, ex se, ac ab intrinseco efficax, XIX. Peculiari moderamine Divino, etsi utrumque simul conciliari, teste Augustino operosum fateamur, sine liberi arbitrii everfione mirabilem efficaciam operatur: XX. Quapropter etiam gratiæ hujus præcipuum effectum in justificatione impii (utut per subsequens peccatum mortale amissibili) vera, & propria peccatorum deletionem, a justificato effective recepta, ac intrinsecus inhærente justitia reponentes XXI. Bona hominis justificati opera vitæ æternæ vere esse meritoria profiteamur; ast justificatione hac sine piis operibus impetranda, nec solam fidem, necque inannem *Lutheri* parem agnoscimus fiduciam: XXII. Intrinsecam autem vim effective justificandi, & gratiam ex opere operato Christi virtute, non ponentibus obicem, producendi Novæ Legis sunt Sacramenta, XXIII. Quæ septenario duntaxat numero per JESUM Chri-

Christum instituta ad valorem, dummodo, cæteris essentialiter requisitis, seria, & sincera faciendi, quod intendit nostra Ecclesia, adhibeatur intentio, nec probitatem, nec fidem, obstrepentibus in cassum, cum *Luthero*, *Donatistis*, ministri necessario exigunt. XXIV. Tria horum Baptismus nempe, Confirmatio, & Ordo characterem indelebilem animæ imprimentia, unacum reliquis (excepto ob necessitatis casum Baptismate) proprium ministrum prætendunt Sacerdotem; XXV. Baptismus quippe invocatis distincte SS. TRINITATIS personis in re, aut voto, ad salutem necessitate medii omnibus indiscriminatim necessarius, iis fidei motivis, hæreticæ pravitati est opponendus, quibus confirmatio contra *Calvinum*, & *Dallæum* veris Novi Testamenti Sacramentis adnumeratur. XXVI. Dignabatur præterea celebrato (pridie, quam pateretur, exeunte videlicet XIV. luna) Paschate, JESUS CHRISTUS, non modo hoc augustissimum instituere Sacramentum, in quo per conversionem, sive transubstantiationem vera, ac realis adversus quosvis Novatores Corporis,

&

& Sanguinis sui, re permanente consistens, esset præsentia; XXVII. Sed etiam Sacratissimam efficere Eucharistiam, a solis Sacrificantibus, vi præcepti divini, sub utraque specie summendam, qua verum, & proprium Legis Evangelicæ in Missa offerendum fieret Sacrificium. XXVIII. Sacramento demum Pœnitentiæ, divino jure post Baptismum lapsis in re, aut voto absolute necessario, & virtute Clavium quodvis enorme peccatum, positis (præter attritionem, seu dolorem ex ininitiali saltem DEI charitate formatum) pœnitentis, & legitimi ministri requisitis, hac in vita remittere valenti; XXIX. Extremam unctionem, solis adultis ægritudine adgravatis, conferendam: Ordinem, peracto Episcopi, qua ministri ordinarii munere cum cælibatu sancte connexum. XXX. Ipsum quoque matrimonium fidelium Baptifatorum consummatum, jure divino in vinculo indissolubili constitutum, tanquam totidem Novæ Legis Sacramenta secundum dogma Catholicum adjungimus. XXXI. Quoniam vero usus rationis tempore actus humanus a libera

voluntate, & virtuali saltem cognitionis advertentia (ignorantia etenim antecedenter invincibilis a peccato excusat) procedere debeat ad merendum, & demerendum perfecta liberi arbitrii indifferentia omni necessitate immuni, hominem in hoc statu etiam lapsa pollere, contra *Wicleffum*, *Lutherum*, & *Janse-
nium* (D. Augustini Patrocinio immerito gloriantes) defendimus; XXX. Permanet nimirum pro hoc quoque statu, ex hominis operantis debito DEUS simpliciter ultimus finis, & solus simul beatitudo objectiva: ab animabus iustorum, quibus nihil superest luendum, deposita corporis sarcina actutum non obstante *Millenariorum* figmento, intuitive videntus, & pro meritorum inæqualitate, inæquali pariter gloriæ fruitione impetrandus; XXXIII. Qui proponit in lege sua æterna regulam actuum nostrorum remotam, & infundit conscientiæ nostræ proximam, cujus dictamen ultimum moraliter adeo fit certum, ut numquam contra illud, quamvis invincibiliter erroneum operari, nec in concursu duarum propositionum, rejecta vere probabiliori,
opi-

opinionem pure probabilem sectari liceat,
XXXIV. Imo humanarum actionum moralitas in earundem con- aut difformitate honestatis reposita secundum divum Angelicum c. 12. v. 36. Matth. innixum hominis actum proprie deliberatum in individuo indifferentem vetare videtur, licet actus externus per se nullam bonitatem, aut malitiam actui interno, adjicere soleat. XXXV. Dirigendis porro exactius hominum actibus, legi naturali proprie, ac formaliter indispensabili, addidit, teste Scriptura DEUS (oggniantibus precario *Corpocratianis*, *Cerdonianis*, & *Marcionitis*) legem sanctam, mandatum justum, bonum; at expletis per Messiam figuris, & sufficienti Evangelii promulgatione eatenus terminandam, XXXVI. Ut JESUS CHRISTUS Legem Novam vere præceptivam ad consummationem usque mundi duraturam substituat: Ecclesiæ tamen veræ, legislativam in conscientia pro salute animæ obligandi potestatem haud minus tradiderit, XXXVII. Quam principatuum civilium, subditos in conscientia obstringendi, jura corroboraverit; quin hæc
in

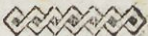
in humanis legislativa potestas juxta *Wiclessi* commentum a fide, & morum integritate dependeat. XXXVIII. Leges five divinas, naturales, five humanas transgrediente homine rationis compote, committuntur adversus *Calvini*, & *Stoicorum* blasphemias, peccata a venialibus, mortalia omnino distincta: quemadmodum *Adæ* præcepti divini prævaricatio, propagatione in omnes posteros (peculiari privilegio non præservatos) sub nomine peccati originalis transfusa, *Pelagianorum*, *Zwinglianorum*, & *Protestantium* cavillationes manifeste enervat: XXXIX. Supplicia igitur, non expiatis hac in vita mortalibus (quidquid cum *Origine*, *Bailus*, *Burnetus*, *Lokiis* & *Sociani* obtrudunt) cuique peccatori gehennæ ignis æterna, & Necdum purgatis venialibus, aut quoad pœnam mortalibus, contra *Sectarios*, in gratia DEI decedentibus purgatorii temporalia, esse destinata, cum universa Ecclesia propugnamus; XL. Quibus Catholici per indulgentias Ecclesiæ clavibus dispensari solitas, ac suffragii forma adplicabiles succurrere: quemadmodum, servatis ab Ecclesia præscriptis

tis operibus, pro redimendis temporali-
bus pœnis sibimet eas lucrari valent.
XLI. Virtutes Theologicæ sunt Fides,
Spes, Charitas, quarum qualibet ad sa-
lutem absolute necessaria, pro primario
quidem, & formaliter intrinseco objecto
DEUM in se ipso respicit: pro secunda-
rio autem in motivorum ratione differt,
XLII. Prima etenim veracitati divinæ
infalibili nihil falsi revelare potenti fir-
missime innixa omnem seu symboli ab
Apostolis revera compositi, seu cujus-
cunque revelati a DEO articuli tum de-
negationem, tum falsæ religionis profes-
sionem districto rigore prohibet: XLIII.
Secundæ in actibus meritoriis adversus
Quietistarum teporem collocandæ; tertia,
Charitas videlicet, qua DEUM propter
semetipsum, virtualiter saltem, omnes
actus nostros in illum referendo, & pro-
xim^{um} propter DEUM diligere, peccantem
corrigere, inopem elemosinis adjuvare te-
nemur, merito adnectitur. XLIV. In-
ter virtutes temperantiæ species, quoniam
facile præcellentem prærogativam sibi
vendicet jejunium DEO gratum, ac me-
ritorium, ipsaque quadragesimalis jejunii
ob-

observantia institutione Apostolica gaudeat; jure etiam Ecclesia a quibusdam ciborum generibus abstinentiam statutis diebus servandam præcipere potest. XLV. Quamvis Ecclesiastici (fremetibus frustra *Arnaldistis*, *Waldensibus*, *Wicleffitis*, & *Apostolicis*) bona temporalia legitime, unacum Catholicis possidere audeant: Clerici nihilominus bonorum Ecclesiasticorum, honestæ ipsorum sustentationi superfluum haud proprie videntur esse domini. XLVI. Præscriptio legitima pro forro etiam interitno tutum reddit dominium: damnificatio autem injusta, vetitis per leges modis facta, restitutioni in re, aut voto ad salutem necessariæ est obstricta. XLVII. Veritates Religionem salvificam spectantes, aliæ quidem naturali lumine cognoscibiles, aliæ vero intellectu nostro sublimiores, tanto exactiora convincendis *Socinianis*, & *Manichæis* subministrant argumenta, quanto evidentiora revelationi divinæ ad supernaturalium cognitionem absolute necessariæ, clarissima, certissimaque miracula in solo Pentateucho genuino Moyse foetu Naturalistarum, & Religionis Christianæ.

stianæ revelationem corroborativa Christi opera Judæorum penitus eradicant commenta. XLVIII. Præter verbum DEI scriptum, traditiones quoque divinæ, & Apostolicæ, tum pro intelligendo genuino, ac legitimo Scripturæ sensu, tum pro statuendis nonnullis Fidei, & morum dogmatibus inevitabiliter sunt admittendæ, eo, quod horum aut nulla, aut non satis clara in sacris codicibus occurrat mentio. XLIX. In Ecclesia Romana S. Petrus primatum honoris, & jurisdictionis a Christo immediate accepit, cujus regendæ, eadem omnino ad omnes ejus Successores prærogativa transit, qui immortalibus præconiis dignam gubernant sedem, quam S. Petrus Romæ fundatam, usque ad gloriosissimi martyrii mortem retinuit. L. Admitti tandem debet vivus quidam, legitimus, supremusque Fidei controversiarum Judex, indefectibilis prorsus Ecclesia, quam sive per totum orbem dispersam, sive in conciliis œcumenicis rite congregatam infallibilitate omnimoda in materia Fidei, & morum gaudere credimus, simulque omnia cedere exoptamus

A. M. D. C. C. & B. V. M. H.

